

**DIUMENGE TRENTA
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA
La pregària dels humils travessa els núvols

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic

35, 15b-17.20-22a; grec 12-14.16-18

El Senyor és just,
i per a ell no compta la condició de les persones.
Déu no fa distinció de persones
en perjuí del pobre,
sinó que escolta la pregària del qui patix la injustícia.
Ell no es fa sord al clam dels orfes
ni al plany insistent de les viudes.

El qui adora el Senyor tal com ell vol és ben acollit,
i la seua pregària arriba al cel.
També la pregària dels humils travessa els núvols
i no troba consol fins que l'Altíssim l'atén
i fa justícia a favor dels innocents.
El Senyor no tardarà;
no tindrà més paciència amb els opressors del seu poble.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

34 (33), 2-3-16 i 18.19 i 23 (R.: 7a)

R. Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seua lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho senten.

R. Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

Els ulls del Senyor vetlen pels justos,
els escolta quan criden auxili.
Als qui clamen al Senyor, ell els escolta
i allibera de tots els perills.

R. Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

El Senyor està prop dels cors que patixen,
salva els hòmens abatuts d'esperit.
El Senyor rescata la vida dels seus servents,
i no acusarà els qui en ell es refugien.

R. Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

LECTURA SEGONA

Des d'ara tinc reservada la corona de la justícia

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

4, 6-8.16-18

Benvolgut:

Pel que fa a mi,

ja estic a punt d'oferir la meua vida com una libació.

Ha arribat l'hora de la meua partida.

He lliurat un bon combat, he acabat la carrera,
he conservat la fe.

I des d'ara tinc reservada la corona de la justícia
que el darrer dia em donarà el Senyor, jutge just;
i no tan sols a mi, sinó a tots els qui hauran esperat
amb amor la seua manifestació.

En la meua primera defensa davant del tribunal

no es presentà ningú a fer-me costat;
tots m'abandonaren.

¡Que no els siga tingut en compte!

Però el Senyor estigué prop de mi

i em donà forces

perquè acabara de proclamar el missatge,
i pogueren escoltar-lo tots els pagans.

I Déu m'ha salvat de la gola del lleó.

El Senyor m'alliberarà de totes les insídies

i em salvarà per a dur-me al seu regne celestial.

A ell la glòria pels segles dels segles. Amén.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Va ser el recaptador d'impostos i no el fariseu qui tornà a sa casa perdonat

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

18, 9-14

En aquell temps, Jesús proposà una altra paràbola
a uns que es consideraven justos,
i menyspreaven els altres:

- «Dos hòmens pujaren al temple a pregar:
un era fariseu i l'altre recaptador d'impostos.
El fariseu, dret, pregava així en el seu interior:
“Déu meu, vos done gràcies
perquè no soc com els altres hòmens:
lladres, injustos, adúlter,
ni soc tampoc com eixe recaptador d'impostos.
Dejune dos dies cada setmana
i done la desena part de tot el que guanye o adquirisc.”

Però el recaptador d'impostos, que s'havia quedat a una certa distància,
no gosava ni alçar els ulls al cel,
sinó que es pegava colps en el pit i deia:
“Déu meu, tingueu compassió de mi, que soc un pecador.”

Jo vos dic que este
va baixar perdonat a sa casa, i l'altre no;
perquè el qui s'enaltix serà humiliat,
però el qui s'humilia serà enaltit.»

Paraula del Senyor.